

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. kovo 3 d.*

Byloje C-205/06

dėl 2006 m. gegužės 5 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama H. Støvlbæk ir B. Martenczuk, bei C. Tufvesson, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Austrijos Respubliką, atstovaujamą C. Pesendorfer ir G. Thallinger,

atsakovę,

* Proceso kalba: vokiečių.

palaikomą

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos M. Lumma ir C. Blaschke,

Lietuvos Respublikos, atstovaujamos D. Kriauciūno,

Vengrijos Respublikos, atstovaujamos J. Fazekas ir K. Szijjártó, bei M. Fehér,

Suomijos Respublikos, atstovaujamos A. Guimaraes-Purokoski ir J. Heliskoski,

įstojusią į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, M. Ilešič, A. Ó Caoimh ir J.-C. Bonichot (pranešėjas), teisėjai G. Arestis, A. Borg Barthet, J. Malenovský, U. Löhmus ir E. Levits,

generalinis advokatas M. Poiares Maduro,
posėdžio sekretorius M. B. Fülöp, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. gegužės 6 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2008 m. liepos 10 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad nesiėmusi tinkamų priemonių pašalinti nuostatų dėl kapitalo pervedimo, esančių investicijų susitarimuose su Korėjos Respublika, Žaliojo Kyšulio Respublika, Kinijos Liaudies Respublika, Malaizija, Rusijos Federacija ir Turkijos Respublika, nesuderinamumo su Bendrijos teise, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 307 straipsnio antrąją pastraipą.

Teisinis pagrindas

- 2 Austrijos Respublika, prieš įstodama į Europos Sąjungą, sudarė dvišalius investicijų susitarimus su Kinijos Liaudies Respublika (susitarimas įsigaliojo 1986 m. spalio 11 d., BGBl. 537/1986), su Malaizija (susitarimas įsigaliojo 1987 m. sausio 1 d., BGBl. 601/1986), su Rusijos Federacija (susitarimas įsigaliojo 1991 m. rugsėjo 1 d., BGBl. 387/1991, iš pradžių sudarytas su buvusia SSSR, pasikeitus raštais (BGBl. 257/1994) jis

pradėtas taikyti tarp Austrijos Respublikos ir Rusijos Federacijos), su Korėjos Respublika (susitarimas įsigaliojo 1991 m. lapkričio 1 d., BGBl. 523/1991), su Turkijos Respublika (susitarimas įsigaliojo 1992 m. sausio 1 d., BGBl. 612/1991) ir su Žaliojo Kyšulio Respublika (susitarimas įsigaliojo 1993 m. balandžio 1 d., BGBl. 83/1993).

- 3 Šiuose susitarimuose numatyta sąlyga, pagal kurią kiekviena šalis užtikrina kitos šalies investuotojams galimybę be nepagrįsto delsimo pervesti su jų investicijomis susijusius mokėjimus laisvai konvertuojama valiuta.

Ikiteisminė procedūra

- 4 Manydama, kad šie dvišaliai susitarimai gali trukdyti taikyti kapitalo judėjimo ir mokėjimų apribojimus, kuriuos Europos Sąjungos Taryba gali nustatyti pagal EB 57 straipsnio 2 dalį, 59 straipsnį ir 60 straipsnio 1 dalį, Komisija 2004 m. gegužės 12 d. Austrijos Respublikai nusiuntė oficialų pranešimą.
- 5 Į šį oficialų pranešimą minėta valstybė narė atsakė 2004 m. liepos 14 d. raštu pateikdama Komisijai savo pastabas. Ji tvirtino, kad ginčijamos investicijų susitarimų sąlygos neturi jokios neigiamos įtakos EB sutartyje numatytoms kapitalo judėjimą ir mokėjimus ribojančioms priemonėms ir neįpareigoja šios valstybės narės vienaip ar kitaip balsuoti sprendžiant dėl ribojančių priemonių, todėl nevaržo Tarybos galių, jei pastaroji numatytų nustatyti tokias priemones.

- 6 Manydama, kad Austrijos Respublikos pateiktų argumentų neužtenka ir kad ši valstybė narė, nepaisydama EB 307 straipsnio antrosios pastraipos reikalavimų, nesiėmė tinkamų priemonių pašalinti į įvairius nagrinėjamus investicijų susitarimus įtrauktų nuostatų dėl lėšų pervedimo nesuderinamumo su Bendrijos teise, Komisija 2005 m. kovo 21 d. jai išsiuntė pagrįstą nuomonę.
- 7 Į šią pagrįstą nuomonę Austrijos Respublika atsakė 2005 m. gegužės 19 d. raštu, Komisijai pateikdama pastabas. Ji pakartojo savo pastabose dėl oficialaus pranešimo pateiktus argumentus ir nurodė, kad jei Bendrija norėtų imtis priemonių, būtų galima pasiekti suderintą sprendimą, taikant ginčijamuose susitarimuose įtvirtintą konfliktų sprendimo mechanizmą. Be to, ji pridūrė, kad numatyta šiuo metu peržiūrint Austrijos tipinį dvišalį investicijų susitarimą įtvirtinti „regioninės ekonominės integracijos organizacijų“ (REIO) išlygą, kuria atsižvelgiama į galimus laisvo kapitalo judėjimo apribojimus, nustatytinus Europos Sąjungos arba Bendrijos, ir kuria ateityje bus pagrįstos visos derybos dėl tarptautinių konvencijų.
- 8 Manydama, kad šie argumentai nepaneigia pagrįstoje nuomonėje pateiktų kaltinimų, Komisija nusprendė pareikšti šį ieškinį.

Dėl ieškinio

Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį

- 9 2008 m. liepos 30 d. raštu Austrijos Respublika paprašė Teisingumo Teismo atnaujinti žodinę proceso dalį pagal Procedūros reglamento 61 straipsnį, motyvuodama tuo, kad

žodinėje proceso dalyje Komisija neteisėtai pateikė naują kaltinimą ir todėl generalinio advokato išvada buvo pagrįsta faktinėmis aplinkybėmis ir argumentais, kurių šalys negalėjo naudingai aptarti.

- 10 Iš tiesų Komisija pirmą kartą glaustai nurodė, kad palikus galioti nagrinėjamus dvišalius investicijų susitarimus pažeistas EB 10 straipsnis.

- 11 Tačiau generalinis advokatas išvados 33–43 ir 71 punktuose Teisingumo Teismui pasiūlė išipareigojimų neįvykdymą pagrįsti EB 10 straipsniu lygiai taip pat, kaip ir EB 57 straipsnio 2 dalimi, 59 straipsniu ir 60 straipsnio 1 dalimi.

- 12 Be to, kaip pabrėžė kelios valstybės narės, Komisija vėlai ir neaiškiai pateikė vėliau išplėtotus argumentus.

- 13 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad Teisingumo Teismas savo iniciatyva, generaliniam advokatui pasiūlius ar šalių prašymu pagal Procedūros reglamento 61 straipsnį gali priimti nutartį dėl žodinės proceso dalies atnaujinimo, jeigu jis mano, kad nepakanka informacijos arba kad byla turi būti sprendžiama remiantis šalių nesvarstytu argumentu (žr. 2004 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Swedish Match*, C-210/03, Rink. p. I-11893, 25 punktą ir 2006 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie*, C-138/05, Rink. p. I-8339, 23 punktą bei 2000 m. vasario 4 d. Nutarties *Emesa Sugar*, C-17/98, Rink. p. I-665, 18 punktą).

- 14 Pagal EB 222 straipsnio antrąją pastraipą generalinio advokato pareiga – viešame posėdyje visiškai nešališkai ir nepriklausomai teikti motyvuotą išvadą dėl bylų, kuriose pagal Teisingumo Teismo statutą jis turi dalyvauti. Kadangi Teisingumo Teismui

neprivaloma nei generalinio advokato išvada, nei motyvai, kuriais ji pagrįsta, nebūtina žodinės proceso dalies atnaujinti pagal Procedūros reglamento 61 straipsnį kiekvieną kartą, kai generalinis advokatas pažymi teisės aspektą, kuris nebuvo aptartas šalių ginčiuose.

- 15 Šiuo atveju Teisingumo Teismas mano, jog gavo pakankamai informacijos, kad galėtų priimti sprendimą, ir bylai išspręsti nebūtina remtis posėdyje šalių neaptartais argumentais, todėl nėra reikalo patenkinti prašymą atnaujinti žodinę proceso dalį.

Dėl investicijų susitarimų nesuderinamumo su EB sutartimi

Šalių argumentai

- 16 Komisija tvirtina jog dėl to, kad nagrinėjamuose susitarimuose visiškai nėra sąlygų, kur aiškiai būtų nustatyta Austrijos Respublikos teisė taikyti priemones, kurias remdamasi EB 57, 59 ir 60 straipsniais prireikus gali nustatyti Taryba, šiai valstybei narei gali būti sunku ar net neįmanoma įvykdyti išpareigojimus pagal Bendrijos teisę, ir kad nesiėmusi tinkamų priemonių šiam nesuderinamumui pašalinti, ši valstybė narė neįvykdė išpareigojimų pagal EB 307 straipsnio antrąją pastraipą.
- 17 Komisija tvirtina, kad jei Taryba nustatytų kapitalo judėjimo ir mokėjimų apribojimus, nagrinėjamiems susitarimams denonsuoti arba persvarstyti reikalingas terminas pagal tarptautinę teisę įpareigotų Austrijos Respubliką toliau taikyti šiuos susitarimus, taip

pat ir jų sąlygas dėl pervedimo, kaip tai numatyta EB 307 straipsnio pirmojoje pastraipoje. Tai lemtų skirtingą Tarybos nustatytų priemonių taikymą Europos Bendrijoje.

- 18 Austrijos Respublika mano, kad, nesant Tarybos nustatytų kapitalo judėjimo ir mokėjimų apribojimų, ji gali laisvai reglamentuoti kapitalo judėjimą tarp savęs ir trečiųjų šalių, remdamasi EB 56 straipsniu. Ji tvirtina, kad Taryba nėra nustačiusi jokių apribojimų, todėl nekyla nagrinėjamų susitarimų suderinamumo su Sutarties nuostata, kuri visiškai nebuvo taikyta, klausimas.
- 19 Vokietijos Federacinė Respublika, Lietuvos Respublika, Vengrijos Respublika ir Suomijos Respublika pritaria Austrijos Respublikos pateiktiems argumentams ir mano, kad nagrinėjami investicijų susitarimai nėra nesuderinami su laisvu kapitalo judėjimo srityje priimtomis Bendrijos priemonėmis, nes pastarosios nedaro jiems jokios įtakos. Anot šių valstybių narių, Komisijos nurodytas įsipareigojimų neįvykdymas yra tik hipotetinis.
- 20 Šios valstybės narės tvirtina, kad EB 226 straipsnyje numatyta įsipareigojimų neįvykdymo procedūra skirta ne kontroliuoti situacijas, kai tariamas įsipareigojimų neįvykdymas yra hipotetinis, o pašalinti realų valstybės narės įsipareigojimų neįvykdymą.
- 21 Vokietijos Federacinė Respublika ir Vengrijos Respublika pabrėžia, kad būsimas ir galimas nesuderinamumas su antrine Bendrijos teise, kylantis iš anksčiau su trečiąja šalimi sudaryto susitarimo, nepatenka į EB 307 straipsnio taikymo sritį ir gali būti nustatytas, tik jei Taryba realiai pasinaudotų savo kompetencija šiame straipsnyje numatytoje srityje.

- 22 Suomijos Respublika patikslina, kad Komisija neįrodė tariamo įsipareigojimų neįvykdymo egzistavimo ir pagal Teisingumo Teismo praktiką negali remtis prielaidomis.
- 23 Lietuvos Respublika priduria, kad EB 307 straipsnio antrąja pastraipa siekiama ne užtikrinti formalų valstybių narių sudarytų tarptautinių susitarimų nuostatų atitikti Bendrijos teisei, bet pasirūpinti, kad Bendrijos teisės nuostatos būtų taikomos veiksmingai, būtent kai valstybės narės iki įstojimo dienos sudarė su trečiosiomis šalimis tarptautinius susitarimus toje pačioje srityje.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 24 Į nagrinėjamus įvairius Austrijos Respublikos sudarytus investicijų susitarimus įtrauktos vienodos sąlygos, užtikrinančios galimybę be nepagrįsto delsimo pervesti su investicijomis susijusius mokėjimus laisvai konvertuojama valiuta.
- 25 Taip, be kita ko, garantuojama laisvė pervesti lėšas, skirtas investicijoms vykdyti, jas administruoti ir papildyti, bei iš šių investicijų gautas pajamas, taip pat laisvė pervesti skoloms grąžinti būtinas lėšas ir lėšas, gautas atsisakius arba nutraukus minėtą investiciją.
- 26 Šiuo aspektu aptariami susitarimai pažodžiui atitinka EB 56 straipsnio 1 dalį, pagal kurią „<...> uždraudžiami visi kapitalo judėjimo tarp valstybių narių ir tarp valstybių narių bei trečiųjų šalių apribojimai“, ir jos 56 straipsnio 2 dalį, pagal kurią

„uždraudžiami visi mokėjimų tarp valstybių narių ir tarp valstybių narių bei trečiųjų šalių apribojimai“, ir yra tinkami šiuo straipsniu siekiamam tikslui įgyvendinti.

- 27 Tiesa, kad šiame Komisijos ieškinyje nurodytomis Sutarties nuostatomis Tarybai suteikta teisė tam tikromis aplinkybėmis apriboti kapitalo judėjimą ir mokėjimus tarp valstybių narių ir trečiųjų šalių, įskaitant ir nagrinėjamose sąlygose dėl pervedimo numatytą kapitalo judėjimą ir mokėjimus.
- 28 Nagrinėjamose EB 57 straipsnio 2 dalies, 59 straipsnio ir 60 straipsnio 1 dalies nuostatose, siekiant apsaugoti bendrąją Bendrijos interesą ir sudaryti sąlygas prirėikus jį įgyvendinti, Bendrijos ir jos valstybių narių tarptautinių įsipareigojimų atžvilgiu įtvirtintos laisvo kapitalo ir mokėjimų judėjimo tarp valstybių narių ir jų bei trečiųjų šalių išimtyt.
- 29 Pagal EB 57 straipsnio 2 dalį Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, gali kvalifikuotąją balsų dauguma nustatyti tam tikras ribojančias priemones dėl kapitalo judėjimo, susijusio su tiesioginėmis investicijomis į trečiąsias šalis ir iš jų. Kadangi šios priemonės reiškia „atžangą“ Bendrijos teisėje liberalizuojant kapitalo judėjimą į trečiąsias šalis ar iš jų, reikalaujama vienbalsiškumo.
- 30 Pagal EB 59 straipsnį, kai dėl kapitalo judėjimo į trečiąsias šalis ar iš jų „Ekonominės ir pinigų sąjungos veikimui kyla arba gali kilti didelių sunkumų“, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Europos centriniu banku, gali imtis „ne ilgiau kaip šešis mėnesius“ taikomų apsaugos priemonių, jei jos būtinai reikalingos.

- 31 Pagal EB 60 straipsnio 1 dalį įgyvendinant bendrąją poziciją ar bendruosius veiksmus, priimtus pagal Europos Sąjungos sutarties nuostatas, susijusias su bendrąja užsienio ir saugumo politika, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, gali imtis „reikalingų neatidėliotinų priemonių“, taikomų kapitalo judėjimui ir mokėjimams. Toks veiksmas gali būti būtinas, pavyzdžiui, įgyvendinant Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliuciją.
- 32 Neginčijama, kad nagrinėjamuose susitarimuose nėra nuostatų, paliekančių Bendrijai tokią teisę apriboti su investicijomis susijusį lėšų judėjimą. Todėl reikia išnagrinėti, ar Austrijos Respublika dėl šios priežasties privalėjo imtis EB 307 straipsnio antroje pastraipoje nurodytų tinkamų priemonių.
- 33 Pagal EB 307 straipsnio pirmąją pastraipą Sutarties nuostatos neturi paveikti teisių ir pareigų, kylančių iš valstybės narės ir trečiosios šalies susitarimų, sudarytų iki valstybės narės įstojimo dienos. Šia nuostata siekiama patikslinti, laikantis tarptautinės teisės principų, kad Sutarties taikymas neveikia atitinkamos valstybės narės įsipareigojimų gerbti iš anksčiau sudaryto susitarimo kylančias trečiųjų šalių teises ir vykdyti įsipareigojimus (žr. 1980 m. spalio 14 d. Sprendimo *Burgoa*, 812/79, Rink. p. 2787, 8 punktą; 2000 m. liepos 4 d. Sprendimo *Komisija prieš Portugaliją C-84/98*, Rink. p. I-5215, 53 punktą ir 2003 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Budějovický Budvar, C-216/01*, Rink. p. I-13617, 144 ir 145 punktus).
- 34 Pagal EB 307 straipsnio antrąją pastraipą valstybės narės privalo imtis visų tinkamų priemonių, kad pašalintų nustatytą iki valstybės narės įstojimo sudarytų susitarimų nesuderinamumą su Bendrijos teise. Pagal šią nuostatą prireikus valstybės narės viena kitai padeda siekti šio tikslo ir atitinkamais atvejais nustato bendrą požiūrį.
- 35 EB 57 straipsnio 2 dalies, 59 straipsnio ir 60 straipsnio 1 dalies nuostatomis Tarybai suteikiama teisė tam tikrais konkrečiais atvejais apriboti kapitalo judėjimą ir mokėjimus tarp valstybių narių ir trečiųjų šalių.

- 36 Šios nuostatos yra veiksmingos tik tuo atveju, kai užtikrinama, kad Tarybos nustatytas laisvą kapitalo judėjimą ribojančias priemones galima nedelsiant taikyti valstybėms, kurioms jos skirtos ir tarp kurių gali būti kurios nors iš nagrinėjamus susitarimus su Austrijos Respublika pasirašiusių valstybių.
- 37 Ši Tarybos kompetencija, apimanti jos teisę anksčiau valstybės narės ir trečiosios šalies sudaryto susitarimo sritį atitinkančioje arba su ja susijusioje srityje trečiųjų šalių atžvilgiu vienašališkai nustatyti ribojančias priemones, atskleidžia tokio susitarimo nesuderinamumą tuo atveju, kai jame nėra nuostatos, leidžiančios atitinkamai valstybei narei įgyvendinti savo teises ir vykdyti įsipareigojimus kaip Bendrijos narei ir to neleidžia joks tarptautinės teisės mechanizmas.
- 38 Priešingai nei tvirtina Austrijos Respublika, priemonės, kurių ji ėmėsi ir kuriomis, jos teigimu, įvykdė įsipareigojimus pagal Bendrijos teisę, negarantuoja, kad yra taip.
- 39 Pirma, visoms tarptautinėms deryboms taikomi terminai, būtini persvarstyti nagrinėjamus susitarimus, yra nesuderinami su šių priemonių veiksmingumu.
- 40 Antra, galimybė naudotis kitomis tarptautinės teisės priemonėmis, pavyzdžiui, susitarimo suspendavimu ir net nagrinėjamų susitarimų arba tam tikrų jų sąlygų denonsavimu, yra pernelyg neapibrėžto poveikio, kad galėtų užtikrinti veiksmingą Tarybos nustatytų priemonių taikymą.

- 41 Be to, Austrijos Respublika, kaip pati dar kartą patikslino posėdyje, numatė į investicijų susitarimus, dėl kurių dar vyksta derybos, arba atnaujindama esamus susitarimus įtraukti sąlygą, pagal kurią tam tikros teisės paliekamos regioninėms organizacijoms ir taip sudaromos sąlygos taikyti Tarybos nustatytas kapitalo judėjimą ir mokėjimus ribojančias priemones.
- 42 Nors tokia sąlyga, kaip per posėdį pripažino Komisija, iš esmės panaikina nustatytą nesuderinamumą, vis dėlto neginčijama, kad Komisijos nurodytais atvejais per jos pagrįstoje nuomonėje nustatytą terminą Austrijos Respublika atitinkamų trečiųjų šalių atžvilgiu nesiėmė jokių priemonių, kad panaikintų taikant investicijų susitarimus, kuriuos ji sudarė su šiomis trečiosiomis šalimis, galintį kilti prieštaravimą priemonėms, kurias Taryba gali nustatyti pagal EB 57 straipsnio 2 dalį, 59 straipsnį ir 6 straipsnio 1 dalį.
- 43 Reikia pridurti, kad iš šiandien priimto sprendimo byloje *Komisija prieš Švediją* (C-249/06, Rink. p. I-1335) aišku, jog valstybė narė, atsakovė šioje byloje, yra ne vienintelė, kurios investicijų susitarimai su trečiosiomis šalimis nesuderinami su Sutartimi, ir dėl to kyla sunkumų taikyti kapitalo judėjimą ir mokėjimus ribojančias priemones, kurias pagal EB 57 straipsnio 2 dalį, 59 straipsnį ir 60 straipsnio 1 dalį gali nustatyti Taryba.
- 44 Todėl reikia pažymėti, kad pagal EB 307 straipsnio antrąją pastraipą prireikus valstybės narės viena kitai padeda siekti pašalinti nustatytą nesuderinamumą ir atitinkamais atvejais nustato bendrą požiūrį. Atsižvelgiant į Komisijai pagal EB 211 straipsnį tenkančią pareigą rūpintis Sutarties nuostatų taikymu, ji turi imtis iniciatyvos palengvinti atitinkamoms valstybėms narėms padėti viena kitai ir nustatyti bendrą šių valstybių narių požiūrį.

- 45 Atsižvelgiant į pateiktus argumentus, reikia pripažinti, kad nesiėmusi tinkamų priemonių pašalinti kapitalo pervedimo nuostatų, esančių investicijų susitarimuose su Korėjos Respublika, Žaliojo Kyšulio Respublika, Kinijos Liaudies Respublika, Malaizija, Rusijos Federacija ir Turkijos Respublika, nesuderinamumo, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 307 straipsnio antrąją pastraipą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 46 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Austrijos Respublikos ir pastaroji pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti. Pagal to paties straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą į bylą įstojusios Vokietijos Federacinė Respublika, Lietuvos Respublika, Vengrijos Respublika ir Suomijos Respublika pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Nesiėmusi tinkamų priemonių pašalinti kapitalo pervedimo nuostatų, esančių investicijų susitarimuose su Korėjos Respublika, Žaliojo Kyšulio Respublika, Kinijos Liaudies Respublika, Malaizija, Rusijos Federacija ir Turkijos Respublika, nesuderinamumo, Austrijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 307 straipsnio antrąją pastraipą.**

- 2. Priteisti iš Austrijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.**

- 3. Vokietijos Federacinė Respublika, Lietuvos Respublika, Vengrijos Respublika ir Suomijos Respublika pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.